

ปริศนาภาพวาด ภาพประกอบ

นิยายลึกลับขนาดสั้น

ปรีศวภาควิไลม

ปริศนาภาพวาดภาพประกอบ

เมื่อเงาโกหก ภาพวาดจะบอกความจริง

ปรีศภาควิไลม

ปริศนาภาพวาดภาพประกอบ

นามปากกา: ปรศวภาควิโลม

© 2569 ปรศวภาควิโลม สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

พิมพ์ครั้งที่ 1: สิงหาคม 2569

ห้ามคัดลอก ทำซ้ำ ดัดแปลง หรือเผยแพร่ส่วนหนึ่งส่วนใดโดยไม่ได้รับ

อนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

เรื่องนี้เป็นเรื่องแต่ง ความคล้ายคลึงกับบุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์จริง

เป็นเพียงความบังเอิญ

สารบัญ

บทที่ 1	เงาที่หันผิดทาง.....	6
บทที่ 2	คนหกนิ้ว.....	11
บทที่ 3	ข้อความบนโต๊ะ.....	16
บทที่ 4	สีที่ไม่มีชื่อ.....	22
บทที่ 5	บ้านของยักษ์ตาเดียว.....	27
บทที่ 6	ห้องซึ่งไม่อยู่ในแผนผัง.....	33
บทที่ 7	นิ้วที่เจ็ด.....	38
บทที่ 8	คินฝนกลบเสียง.....	43
บทที่ 9	ผู้หญิงในกรอบทอง.....	47
บทที่ 10	ภาพที่ถูกตัด.....	55
บทที่ 11	นิทานหน้าสุดท้าย.....	59
บทที่ 12	สิ่งที่ภาพจำได้.....	64

“ภาพที่ดูผิด อาจเป็นภาพเดียวที่กำลังบอกความจริง”

บทที่ 1

เงาที่หันผิดทาง

สิ่งแรกที่ลิษาเห็นในภาพไม่ใช่เจ้าหญิง ไม่ใช่ยักษ์ และไม่ใช่ปราสาทบน
เขา

แต่เป็นเงาของต้นมะขามที่ทอดไปทางทิศตะวันออก ทั้งที่ดวงอาทิตย์
กำลังตกอยู่หลังภูเขาทางทิศตะวันตก

เธอเลื่อนแว่นขึ้นสันจมูก โนมตัวเข้าใกล้หน้ากระดานซึ่งเหลืองราว
เปลือกหัวหอมแห้ง กลิ่นฝุ่น กระดาษเก่า และกาบแป้งข้าวเหนียวลอยปะปน
อยู่ในห้องคลังภาพชั้นใต้ดินของพิพิธภัณฑ์เมืองเวียงแก้ว เครื่องลดความชื้น
ตรงมุมห้องครางเบาๆ เหมือนคนแก่หลับไม่สนิท

“เจออะไรหรือคะ”

เสียงของพิมพ์เดือนดังขึ้นจากอีกฝั่งโต๊ะ บรรณารักษ์วัยห้าสิบแปดปีสวม
ถุงมือผ้าฝ้ายสีขาวและรวบผมเป็นมวยแน่น ดินสอเหน็บอยู่หลังใบหูเหมือน
ทุกครั้ง

“เงาผิดค่ะ” นลินาตอบ

“ผิดอย่างไร”

“ถ้าแสงมาจากตรงนี้ เงาต้องไปอีกทาง” เธอใช้นิ้วลอยเหนือภาพโดยไม่แตะกระดาษ “เว้นแต่มีดวงอาทิตย์สองดวง แต่ภาพอื่นในเล่มไม่มีอะไรบอกว่าเป็นโลกแฟนตาซีแบบนั้น”

พิมพ์เดือนยี่ม ทว่าไม่ได้มองภาพ เธอมองนลินา

“ฉันคิดแล้วว่าคุณต้องเห็น”

ประโยคนั้นทำให้นลินาเงยหน้า

สามสัปดาห์ก่อน พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติให้วาดภาพประกอบนิทานพื้นบ้านชุดใหม่สำหรับนิทรรศการครบรอบหนึ่งร้อยปีเมืองเวียงแก้ว งานเหมาะกับเธอย่างน่าประหลาด—ทำงานคนเดียว ส่งไฟล์ออนไลน์ ประชุมให้น้อยที่สุด และใช้เวลาหลายชั่วโมงกับรายละเอียดที่คนอื่นอาจไม่ทันสังเกต

นลินาวาดภาพเด็กมาสิบเอ็ดปี เธอรู้ว่าเด็กมองเห็นสิ่งซึ่งผู้ใหญ่มักเดินผ่าน เด็กจะถามว่าทำไมแมวจึงไม่มีหนวด ทำไมกระเป๋าสี้อยู่คนละข้าง